

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 28 февруари 2011 г. по преписка R 53/2005-1,
- да осъди СХВП и Peek & Cloppenburg KG (Хамбург) да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква нарушение на член 8, параграф 4 от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾ (РМО) в резултат на погрешно тълкуване на признака от състава „предоставя [...] правото да забрани използването на една по-скорошна марка“.

Противно на приетото от Общия съд, не можело да се счете, че изискването на разпоредбата се състои единствено в това, че правото, на което е направено позоваване, е с по-голям обхват от местния. Съответният признак от състава следвало да се тълкува в смисъл, че предварително се ограничава кръгът от знаци, с по-голям обхват от местния, на които може да се обоснове възражението. Съгласно това тълкуване, въпросното национално право трябвало да предостави на неговия притежател правото да забрани използването на по-скорошна марка на цялата територия на държавата членка, от която произхожда.

В подкрепа на това тълкуване били значението на производството по възражение срещу заявка за марка на Общността, разпоредбите на член 110 и член 111 от Регламент № 207/2009, както и разбирането на идентичния признак от състава на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 в член 4, параграф 4, буква б) от Директива 2008/95/ЕО ⁽²⁾.

Германският законодател транспонирал член 4, параграф 4, буква б) от Директива 2008/95/ЕО в националното право като е направил правилно тълкуване в този смисъл, че въпросното право следвало да предостави на неговия притежател правомощието да забрани използването на по-скорошна марка на цялата територия на Федерална република Германия. Тълкуването на признака от състава „предоставя [...] правото да забрани използването на една по-скорошна марка“ било определящо за спора.

При условията на евентуалност жалбоподателят изтъква нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 в резултат на извършено от Общия съд погрешно тълкуване на признака от състава „с по-голям обхват от местния“. При това се позовава на значението на производството по възражение и целта на ограничаването на кръга от национални знаци, на които може да се обоснове възражението, на нормативния контекст с член 110 и член 111 от Регламент № 207/2009, както и на разпоредбата на член 4, параграф 4, буква б) от Директива 2008/95/ЕО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно маркиите (ОВ L 299, стр. 25).

Жалба, подадена на 17 юни 2013 г. от Peek & Cloppenburg KG срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 18 април 2013 г. по дело T-507/11 — Peek & Cloppenburg/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-326/13 P)

(2013/C 245/08)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Peek & Cloppenburg KG (Дюселдорф, Германия)
(представител: адв. P. Lange)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Peek & Cloppenburg KG (Хамбург, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 18 април 2013 г. по дело T-507/11,
- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 28 февруари 2011 г. по преписка R 262/2005-1,
- да осъди СХВП и Peek & Cloppenburg KG (Хамбург) да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква нарушение на член 8, параграф 4 от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾ (РМО) в резултат на погрешно тълкуване на признака от състава „предоставя [...] правото да забрани използването на една по-скорошна марка“.

Противно на приетото от Общия съд, не можело да се счете, че изискването на разпоредбата се състои единствено в това, че правото, на което е направено позоваване, е с по-голям обхват от местния. Съответният признак от състава следвало да се тълкува в смисъл, че предварително се ограничава кръгът от знаци, с по-голям обхват от местния, на които може да се обоснове възражението. Съгласно това тълкуване, въпросното национално право трябвало да предостави на неговия притежател правото да забрани използването на по-скорошна марка на цялата територия на държавата членка, от която произхожда.

В подкрепа на това тълкуване били значението на производството по възражение срещу заявка за марка на Общността, разпоредбите на член 110 и член 111 от Регламент № 207/2009, както и разбирането на идентичния признак от състава на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 в член 4, параграф 4, буква б) от Директива 2008/95/ЕО ⁽²⁾.

Германският законодател транспонира член 4, параграф 4, буква б) от Директива 2008/95/ЕО в националното право като е направил правилно тълкуване в този смисъл, че въпросното право следвало да предостави на неговия притежател правомощието да забрани използването на по-скорошна марка на цялата територия на Федерална република Германия. Тълкуването на признака от състава „предоставя [...] правото да забрани използването на една по-скорошна марка“ било определящо за спора.

При условията на евентуалност жалбоподателят изтъква нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 в резултат на извършено от Общия съд погрешно тълкуване на признака от състава „с по-голям обхват от местния“. При това се позовава на значението на производството по възражение и целта на ограничаването на кръга от национални знаци, на които може да се обоснове възражението, на нормативния контекст с член 110 и член 111 от Регламент № 207/2009, както и на разпоредбата на член 4, параграф 4, буква б) от Директива 2008/95/ЕО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Бургас (България) на 18 юни 2013 година — „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД/Началник на Митнически пункт „Пристанище Бургас Център“ при Митница Бургас

(Дело С-330/13)

(2013/С 245/09)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Бургас

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД

Отговорник: Началник на Митнически пункт „Пристанище Бургас Център“ при Митница Бургас

Преюдициални въпроси

1. Противоречи ли посоченият в приложение А на обяснителните бележки към глава 27 от КН метод за определяне на ароматните съставки във веществата от глава 27 на КН на определението за ароматни съставки, посочено в общите

разпоредби на глава 27 от ХС. Ако е налице такова противоречие, как следва същите да бъдат определяни и подходящ и допустим ли е методът А8ТМ В 2007?

2. Какъв е смисълът, вложен в понятието „неароматни съставки“, използвано в ОБ на глава 27 към КН и в ОБ на глава 27 от ХС, както и в забележка 2 към глава 27 на ХС. Идентичен ли е той със смисъла на понятието „неароматни въглеводороди“ или е по-широк. Ако е по-широк от този на последното понятие, включва ли в себе си всички съставки, оставащи извън понятието „ароматни съставки“ в тегловно отношение или са налице елементи от веществото като това от главното производство, които в тегловно отношение не попадат в нито една от двете категории — „ароматни съставки“ и „неароматни съставки“?
3. Допустим ли е еднакъв метод за определяне както на ароматните, така и на неароматните съставки по смисъла на глава 27 от КН и глава 27 от ХС и ако да, кой е този метод. Ако не, кой е приложимият метод за определяне на ароматните съставки и кой е приложимият метод за определяне на неароматните съставки?
4. Коя от двете позиции 2707 или 2710 от глава 27 на КН описва най-специфично продукт с характеристики като тези на веществото от главното производство?
5. В случай, че и двете позиции са еднакво специфични за продукт с характеристики като тези на веществото от главното производство, преобладаването на ароматните съставки в тегловно отношение ли е компонентът, който им придава главния характер?
6. Коя от двете позиции 2707 и 2710 се отнася до продукти с най-аналогичен на характера на продукта с характеристики като тези от главното производство?
7. Налице ли е противоречие между част от ОБ на КН към позиции 2707 99 91 и 2707 99 99, и забележка 2 на глава 27 от ХС или последната не е изчерпателна, а примерна по своя характер?

Според ОБ на КН към позиции 2707 99 91 и 2707 99 99 „когато тежките масла (различни от суровите), получени при дестилацията на високотемпературни каменовъглини катрани“ не отговарят на посочените в ОБ на КН към тези позиции четири кумулативни условия, те следва да се класират съобразно техните характеристики в позиции „...2710 19 31 до 2710 19 99...“.

Според забележка 2 на глава 27 от ХС термините „нефтени масла или масла от битуминозни материали“, използвани в текста на позиция 2710, се прилагат и за аналогичните масла и за маслата, съставени главно от смеси на ненаситените въглеводороди, в които неароматните съставки преобладават в тегловно отношение над ароматните съставки, независимо от начина на получаване.